

§ 221. *Призваніе-то относительно до избираниіе-то състояніе.*

Призваніе-то бива или обыкновенно, или чрезвычайно, т. е. да глѣдамы по това, какъ Богъ привлекава нѣкого къмъ извѣстнъ дѣлъ-жностъ: чрѣзъ обыкновенны средства, или чрѣзъ необыкновенны знаменія и непосредственно; примѣри на послѣдно-то призваніе има много и въ Ветхій и въ новыи Завѣтъ, напр. призваніе-то на Пророцы-тѣ и Апостолы-тѣ. *Рече Духъ Святый: отдѣлите мнѣ Варнаву и Савла на дѣло, на неже призвахъ ихъ* (Дѣян. 13. 2). Нѣ ные не трѣбъ да оставямы обыкновенны-тѣ средства, и да ожидаваме особено вдѣхновеніе Божіе; така и непозволително е да прибѣгваме къмъ жребій за избираниіе-то състояніе въ тѣя случай, въ кои-то това може да рѣши трудъ-тѣ и разумъ-тѣ; зачто-то това ꙗзычило явно да искушавамы Бога. Другоѣче не бы былъ нужденъ нити разсѣдокъ-тѣ, нити опитность-та, нити испытваніе-то себе и нити изслѣдваніе-то трудове-тѣ - макаръ по нуждѣ и по вѣрж може ся узна воля-та на Провиденіе-то и чрѣзъ жребій. Дѣянцему ся да разсѣждава Провидѣніе-то не е обязано да ея отвѣщава, и маловѣрнъ-тѣ не ся вѣспользува съ обвѣтъ, макаръ той и да бы му ся далъ. Той или ще (го) претолкува, или всичко това ще остави, кое-то му покаже жребій-тѣ. А това, казанно-то въ Дѣянїя-та Апостолскы за избираниіе-то Матея, тукъ не ся отнози; зачто-то това избраніе е станало по внушеніе-то отъ Самаго Бога, и относительно на мѣжїе, отъ кои-то всякъ единъ былъ съ святъ животъ.

§ 222. *Вънкашно-то и вѣтрешно призваніе.*

Обыкновенно-то призваніе раздѣлява ся на вънкашно и вѣтрешно. Външно-то призваніе ся опредѣлява чрезъ обстоятелства-та на дѣло-то и вѣрмя-то, въ кое-то ные живѣемъ, сирѣчь когато по вънкашны-тѣ условїя избирамы какво да-было състояніе, или когато ни ся представя само едно званіе, въ кое-то можемъ да вѣтѣпимъ. Тоя родъ призваніе часто ся случва на други. А вѣтрешно-то призваніе ся относи къмъ нашы-тѣ дарованїя, силы и качества, кои-то особенно ны побуждавать да си изберемъ нѣкое състояніе.

§ 223. *Правила-та относительно къмъ избираниіе-то състояніе.*

Понеже, нѣкой отъ много-то състоянїя въ живота, свободно може да избере, то трѣбъ да нази слѣдующы-тѣ правила:

а) трѣбъ да прветѣпни къмъ това дѣло съ надлѣжно-то вниманіе на духа и съ твърдѣ рѣшимость ничто друго да не трѣпн, освенъ познаніе-го достопокланяемѣ-тѣ волихъ Божїихъ и откакъ їхъ узнае, съ готовность да їхъ испѣлнява. Нѣ нетрѣбъ да ся спира по желанїя-та на плѣтъ-тѣ и кръвь-тѣ, а трѣбъ да има предъ видъ единичко-то вѣчно спасеніе: *что сотворивъ животъ вѣчный наслѣдую?* (Мат. 19. 16).

б) Трѣбъ съ тѣрпѣніе и сыновно упованіе да прибѣгнува къмъ Отца Свѣтовъ, за показваніе-то пѣтя, по когото емы дѣлѣжни да отидемъ. *Аще кто отъ васъ лишенъ премудрости, да проситъ отъ даю-*